



آشنایی با تاکتیک‌های اولیه و قوانین و مقررات

هدف‌های رفتاری (آموزشی): در پایان این فصل، فراغیرنده باید بتواند :

- ۱ - تاکتیک در بازی را توضیح دهد.
- ۲ - با مناطق والیبال آشنایی پیدا کند و نحوه‌ی چرخش بازی‌کنان در زمین را توضیح دهد.
- ۳ - سیستم را شرح دهد و انواع آن را نام برد و به اجرای عملی سیستم (۱-۵) بپردازد.
- ۴ - چند نمونه از تاکتیک‌های سرویس را توضیح دهد و به اجرای عملی آن‌ها بپردازد.
- ۵ - شیوه‌های دریافت سرویس را فقط نام ببرد و شیوه‌ی دریافت «W» را با استفاده از سایر فراغیران به طور عملی در زمین نشان دهد.
- ۶ - مقررات اولیه‌ی والیبال را تعریف کند و در بازی به کار گیرد.

عملکرد مطلوب ذهن، ناشی از مرکز فکر مناسب است.

فن آبشار علاقه‌ی فراوانی نشان دهد، طبیعی است که در تمرینات

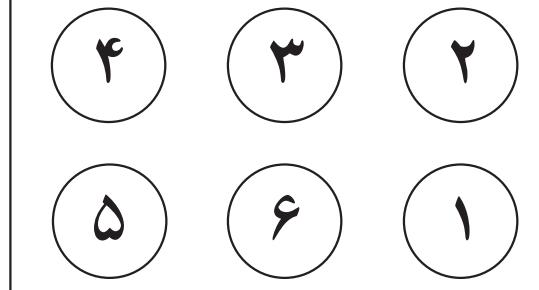
وقت بیشتری برای آموزش این فن اختصاص می‌دهد و روش کار خود را بر اساس شیوه‌های حمله بنا می‌گذارد. بنابراین فراغیران در اجرای این فن به مهارت قابل توجهی نایل می‌آیند و در رقابت‌ها اکثر تلاش خود را جهت بهنمایش گذاشتند شیوه‌های تاکتیک حمله صرف می‌نمایند. از این رو اصطلاحاً گفته می‌شود که تاکتیک این تیم بر اصول حمله (آبشار) استوار است.

از طرف دیگر یک مریبی بنای آموزش و تمرینات را بیشتر بر اساس کار دفاع روی تور قرار می‌دهد، طبیعی است که تیم او بر اساس تاکتیک برتر دفاعی در رقابت‌ها ظاهر خواهد شد. بنابراین، تاکتیک هر تیم رابطه‌ی مستقیمی با تمرینات و شیوه‌های

۱- تاکتیک

تاکتیک در لغت به معنی صفاتی، تدبیر جنگی، کاردانی، سیاست، طرح و نقشه و ... به کار رفته است. علامه دهخدا در لغتنامه، آن را واژه‌ای فرانسوی دانسته که در زبان فارسی هم مورد استفاده است و در کل این لغت را «روش حصول و کامیابی و موفقیت» می‌داند. از این‌رو تاکتیک را در بازی می‌توان به کارگیری فن یا فنون با سیاست و تدبیر خاص در رقابت‌ها تعریف کرد.

۱- تاکتیک در بازی: مریبان نقش ارزشمندی در ایجاد هماهنگی در تیم‌ها به عهده دارند. علاقه و سلیقه‌ی آنان به فنون مختلف والیبال، موجب می‌شود تا سیستم تاکتیکی در تیم به وجود آید. به بیان ساده‌تر چنان‌چه یک مریبی در تمرینات به اجرای



تصویر ۱-۳ مناطق ششگانه والیال در یک نیمه از زمین را نشان می‌دهد.

عقربه‌ی ساعت (جهت اطلاع بیشتر به صفحه‌ی ۵۴ مراجعه شود). به طور کلی نحوه‌ی گردش بازی‌کنان از منطقه ۱ به منطقه‌ی ۶ از منطقه‌ی ۵ به منطقه‌ی ۴ و... است و همین طور سایر مناطق، برابر قاعده‌ای که ذکر شد، در هر چرخش جایشان را با یکدیگر تعویض می‌کنند.

۳- سیستم در بازی

نحوه‌ی قرار گرفتن بازی‌کنان در مناطق زمین بر اساس توانایی‌های ویژه‌ی فردی آنان، که در نهایت به یک کار گروهی نظم یافته می‌انجامد («سیستم» نامیده می‌شود. ولی باید مذکور شد که هیچ سیستم اجرایی در بازی نمی‌تواند ضعف دقت در پاس دادن، دفاع کردن و به طور کلی ضعف تکنیکی بازی‌کنان را بپوشاند. هم‌چنین هیچ سیستمی برای بازی‌کنانی که فاقد همکاری جمعی هستند و یا اصولاً کار و بی تحرک اند تدارک دیده نشده است. توجه به این موارد شان دهنده‌ی این واقعیت است که انتخاب بهترین سیستم و به کارگیری آن در رقابت‌ها شاید به عنوان یک شرط محسوب شود ولی به هیچ وجه برای یک مسابقه کافی به نظر نمی‌رسد.

۱-۳ انواع سیستم: وقتی یک تیم تشکیل شد با ترکیب

آموزشی آموزگاران و مریبان آن دارد. در این صورت مریبان با ایجاد تاکتیک تیمی خواهد توانست تا بالاترین سطح تیم ملی کشورها تأثیرگذار باشند. امروزه، والیال در جهان با سیستم دفاع و حمله پایه‌گذاری می‌شود و در واقع این روش، به عنوان نوعی مکتب آموزشی، خودنمایی می‌کند. البته باید مذکور شد که برای برطرف ساختن این نوع محدودیت‌ها در والیال مدرن، امروزه مدل‌های بهتر و پیشرفته‌تری مطرح شده است که به کمک آن می‌توان اهم مسائل تاکتیک‌های پیشرفته را به خوبی توضیح داد. اما به دلیل پیچیدگی موضوع از طرح آن در این کتاب خودداری می‌شود.

حال به این سؤال پاسخ دهید: کدام شیوه‌ی تاکتیکی مورد بحث در رقابت‌ها کارآیی برتری دارد؟ جواب را بباید و در کلاس به بحث بگذارید.

۲- شناخت مناطق زمین

یک تیم والیال بر اساس توانایی‌های متفاوت بازی‌کنان توسط آموزگار (مریبی) سنجیده و انتخاب می‌شود. وقتی تیمی وارد میدان شد، محل استقرار هریک از بازی‌کنان مشخص می‌شود. سه نفر از آنان در مقابل تور (منطقه‌ی حمله) و سه نفر بعدی در پشت زمین مستقر می‌گردند. بازی‌کنی که در نزدیک انتهای زمین (سمت راست) می‌ایستد، منطقه‌ی یک زمین را تشکیل می‌دهد. بازی‌کنی که جلوتر از بازی‌کن منطقه‌ی یک در خط جلویی (سمت راست) قرار می‌گیرد به بازی‌کن منطقه‌ی دو معروف است. بازی‌کنی که در وسط جلو ایستاده بازی‌کن منطقه‌ی سه و بازی‌کنی که در خط جلویی (سمت چپ) قرار دارد، بازی‌کن منطقه‌ی چهار نام دارد. هم‌چنین بازی‌کنی که در پشت منطقه‌ی چهار مستقر می‌شود به منطقه‌ی پنجم و بازی‌کن وسط خط عقبی را بازی‌کن منطقه‌ی شش می‌نامند. فراگیران می‌توانند برای شناخت بهتر مناطق زمین به تصویر ۱-۳ توجه نمایند.

۱-۲ نحوه‌ی چرخش بازی‌کنان: همان‌طور که در تصویر

۱-۳ مشاهده می‌شود، بازی‌کنان در شش منطقه‌ی زمین مستقر می‌شوند. این بازی‌کنان بر، طبق مقررات همواره چرخشی موافق

حمله کننده (آبشارزن) اند، از این سیستم استفاده می‌کنند و همان‌طور که در تصویر ۲-۳ مشاهده می‌شود، این تیم به عنوان یک تیم بسیار ضعیف مطرح است. زیرا بر اساس مقررات، بازی کنان مجاز نیستند که تا پایان بازی به طور ثابت در یک منطقه‌ی زمین قرار گیرند. بنابراین، تا زمانی که حمله کننده‌ی اصلی در خط جلویی حضور دارد تیم تا حدودی شانس کسب امتیاز را دارد، ولی وقتی این بازی کن به خط عقبی رفت، طبعاً اجازه‌ی فعالیت در روی تور از او سلب می‌شود و در این حالت است که تیم او دچار مشکل عمده‌ای می‌گردد. در هر صورت در چنین سیستمی بهتر است که بازی کن آبشارزن در شروع بازی در منطقه‌ی (۴) زمین مستقر شود.

د - سیستم ۲-۴: این سیستم به دلیل دراختیار داشتن تعداد بازی کنان بیشتر که توانایی اجرای مهارت‌های حمله و دفاع را دارند، طبعاً از دو سیستم قبلی ۲-۴ و ۳-۳ پیشرفته‌تر است. در این سیستم در هر وضعیتی که بر اساس مقررات چرخش بازی کنان صورت گیرد، تیم می‌تواند از دو بازی کن آبشارزن در منطقه‌ی جلویی تور استفاده نماید. این سیستم در واقع از ۴ نفر بازی کن حمله (آبشار) و ۲ بازی کن به عنوان پاس‌دهنده بهره‌مند است. اصولاً سیستمی که با دو

روش‌های مختلف در رقابت‌ها حضور می‌یابد. همان‌طور که اشاره شد در والیبال تاکتیک تیم همواره بر اساس دو بازی کن حمله کننده (آبشارزن) و پاس‌دهنده (پاسور) مورد مطالعه قرار می‌گیرد. بنابراین می‌توان با همین روش به تقسیم‌بندی انواع سیستم پرداخت.

الف - سیستم ۵-۱: (تعداد آبشارزن یک نفر و تعداد پاس‌دهنده یا توپ‌گیر پنج نفر)

ب - سیستم ۴-۲: (تعداد آبشارزن دو نفر و تعداد پاس‌دهنده یا توپ‌گیر چهار نفر)

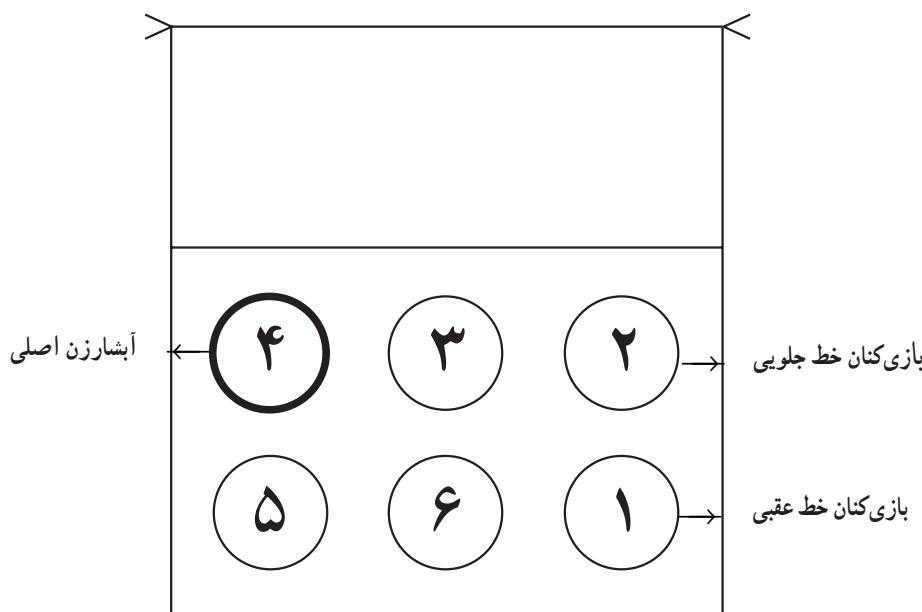
ج - سیستم ۳-۳: (تعداد آبشارزن سه نفر و تعداد پاس‌دهنده یا توپ‌گیر سه نفر)

د - سیستم ۴-۲: (تعداد آبشارزن چهارنفر و تعداد پاس‌دهنده یا توپ‌گیر دو نفر)

ه - سیستم ۵-۱: (تعداد آبشارزن پنج نفر و تعداد پاس‌دهنده یا توپ‌گیر یک نفر)

در اینجا لازم است برای آشنایی بیشتر فراگیران با مفهوم سیستم و نحوه‌ی آرایش بازی کنان در داخل زمین، به شرح مختصر بعضی از سیستم‌های مورد اشاره پردازیم.

الف - سیستم ۵-۱: معمولاً تیم‌هایی که دارای یک

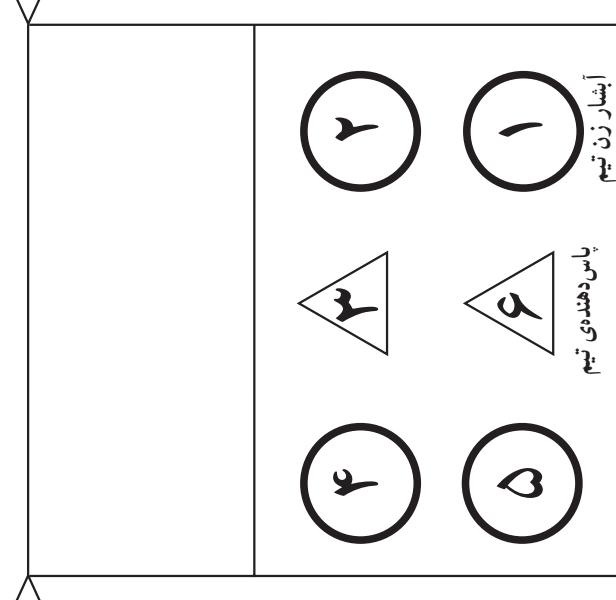
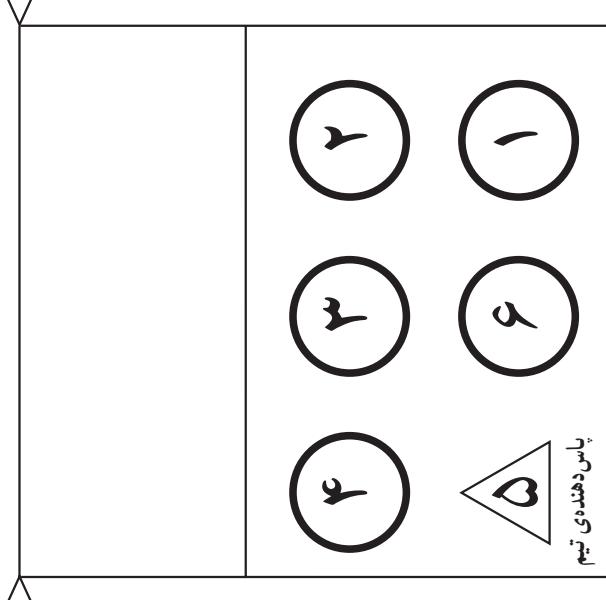
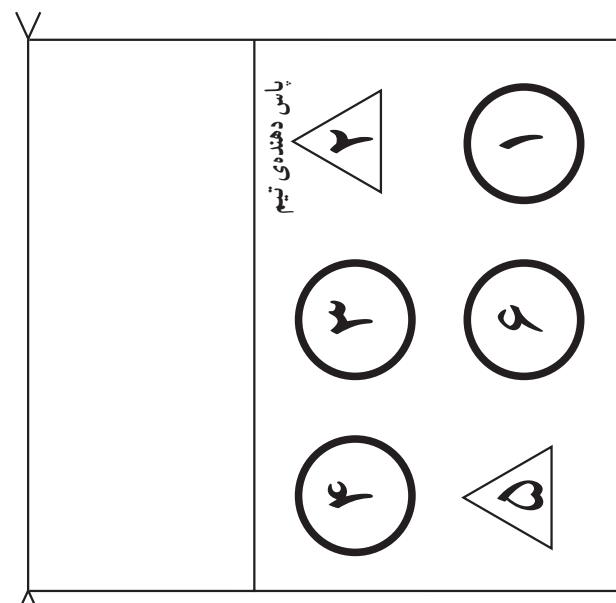
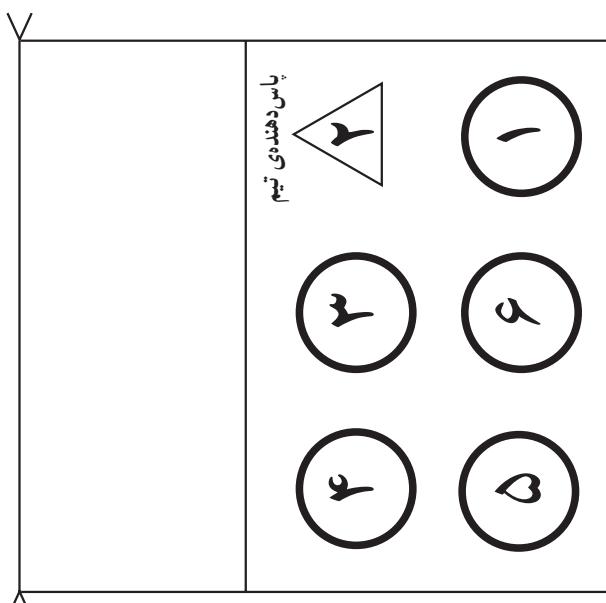


تصویر ۲-۳: نحوه استقرار بازی کنان را در سیستم ۵-۱ نشان می‌دهد

سیستم تازمانی که پاسدهنده‌ی تیم در خط جلویی قرار نگرفته، قدرت نهاجمی و حتی تدافعی تیم از توانایی بسیار قابل قبولی برخوردار است. ولی موقعی که، بر اساس مقررات چرخش، به خط جلویی می‌رسد قدرت حمله و دفاع تیم کاهش چشم‌گیری پیدا می‌کند. بنابراین مریبان بر اساس توانایی بازی‌کنان خودی و حریف، ترکیب تیم را تدارک می‌ینند، و همان طور که در تصویر ۴-۳ ملاحظه می‌شود، سیستم ۱-۵ با دو نوع آرایش نشان داده شده است.

پاسدهنده اجرا می‌شود، هر دو بازی‌کن اصطلاحاً در قطر یکدیگر قرار می‌گیرند. بدیهی است در این سیستم در هر حال یکی از پاسدهنده‌ها در خط جلویی و دیگری در خط عقبی حضور دارند. در تصویر ۳-۳ شیوه‌ی آرایش بازی‌کنان با دو وضعیت متفاوت نشان داده شده است.

هـ— سیستم ۱-۵: در والیال امروز جهان اکثر تیم‌های صاحب نام از این سیستم استفاده می‌کنند. در این سیستم تیم از ۵ بازی‌کن آبشارزن و یک پاسدهنده استفاده می‌کند. در این



تصویر ۴-۴

تصویر ۳-۳ نحوه‌ی استفاده از سیستم ۲-۴ را به دو شیوه نمایش داده است.

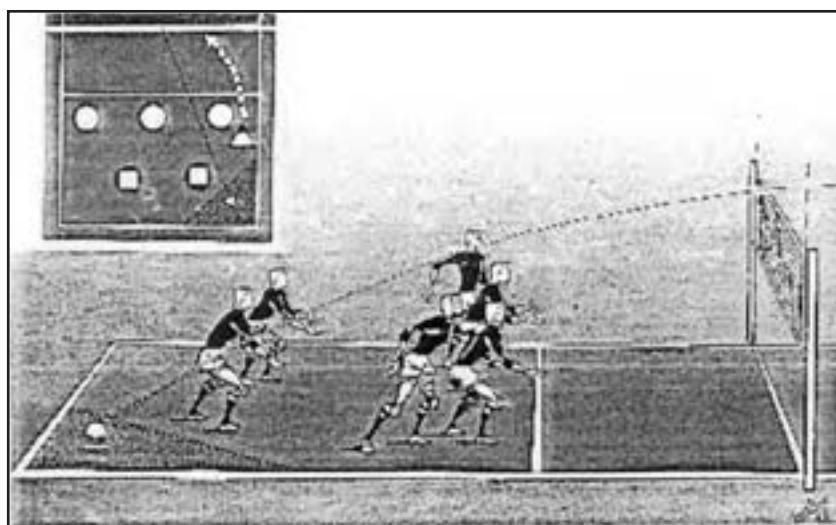
۴- تاکتیک سرویس

نقاط ضعف حریف احتیاج به درک و زیرکی قابل ملاحظه‌ای دارد که طبعاً برخی از بازی کنان تازه کار فاقد آن هستند.

- ارسال سرویس در محلی که پاس دهنده (پاسور) ای تیم مقابل ایستاده، خود نوع دیگری از اجرای تاکتیک در این زمینه است. مزیت این عمل حذف پاس دهنده در اجرای ضربه‌ی دوم است (در صورتی که او ضربه‌ی اول را دریافت کرده باشد). در این وضعیت، از نظر رعایت مقررات بازی، اجرای پاس توسط بازی کن دیگری که تخصص پاس دادن ندارد صورت می‌گیرد (تصویر ۵-۳).

همان‌گونه که در تعریف تاکتیک آمده است، در صورتی که هر فن با سیاست و طرح و نقشه‌ی خاص به اجرا گذاشته شود، در واقع یک کار تاکتیکی صورت می‌گیرد. با این بادآوری اینکه به طور خلاصه تعدادی از شیوه‌های تاکتیک در سرویس را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

- چنان‌چه سرویس زننده بتواند در هنگام اجرای این فن نقاط ضعف تیم مقابل را هدف قرار دهد، در واقع یک حرکت تاکتیکی را به نمایش گذاشته است. لازم به ذکر است که شناخت

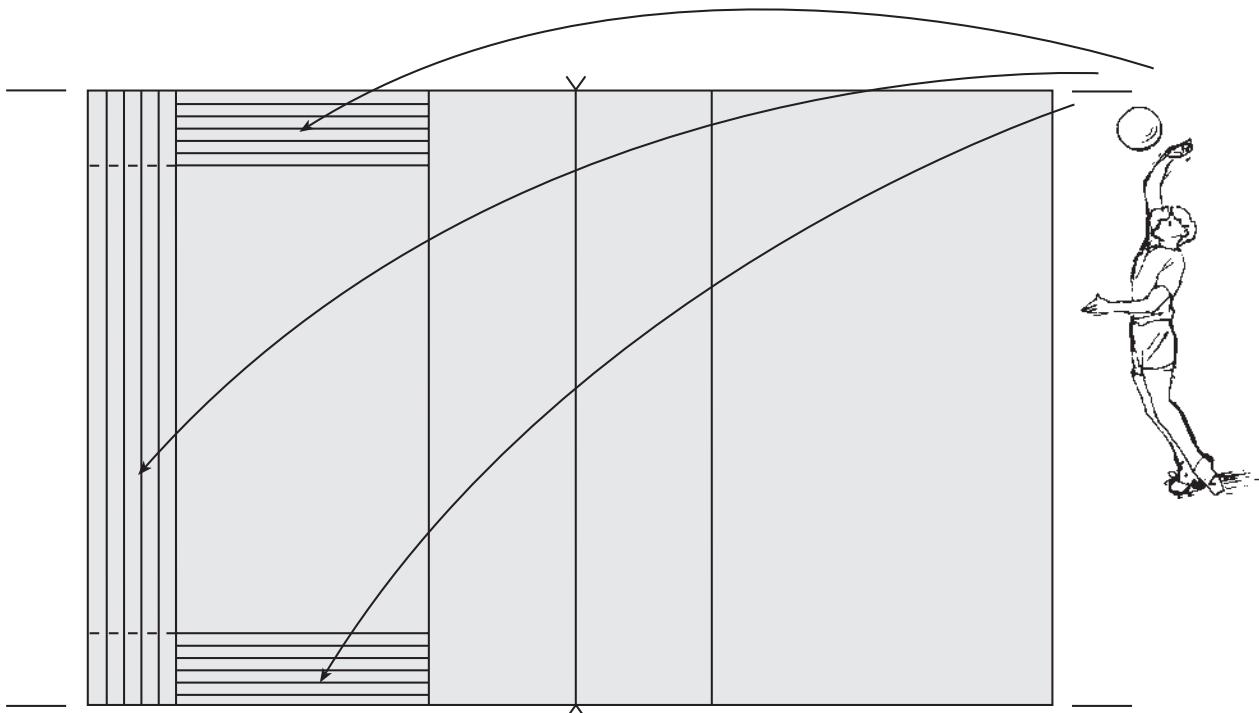


تصویر ۳-۵

مهم دفاع در داخل میدان، تاکتیک دریافت سرویس (دفاع از سرویس)، است به این شرح: همان‌گونه که سرویس زننده دارای تاکتیک خاص خود است، دریافت کننده سرویس نیز دارای تاکتیک‌های مخصوص است. شیوه‌های تاکتیکی مختلفی در این زمینه از سوی تیم‌های صاحب نام جهان ابداع شده که هدف نهایی آن‌ها در واقع کاهش نقاط ضعف دریافت ضربه‌ی اول است و این تاکتیک هم چنین به عنوان یک عامل مهم برای خنثی کردن تاکتیک‌های سرویس به کار می‌رود.

- سرویس زننده چنان‌چه قادر باشد سرویس خود را در مناطقی که در تصویر ۶-۳ تعیین شده فرود آورد، شیوه‌ی تاکتیکی مناسبی را اتخاذ کرده است با این عمل تا حد زیادی دریافت ضربه‌ی اول، تیم حریف را با مشکل رویه رو خواهد کرد. این امر موجب خواهد شد تا پاس دهنده (پاسور) ای تیم هم نتواند پاس مناسبی را برای آیشارزن خودی ارسال نماید. مناطق موردنظر در تصویر ۶-۳ نمایش داده شده، بدینهی است یادگیری این مهارت، مستلزم تمرینات بسیار زیاد و مستمر است.

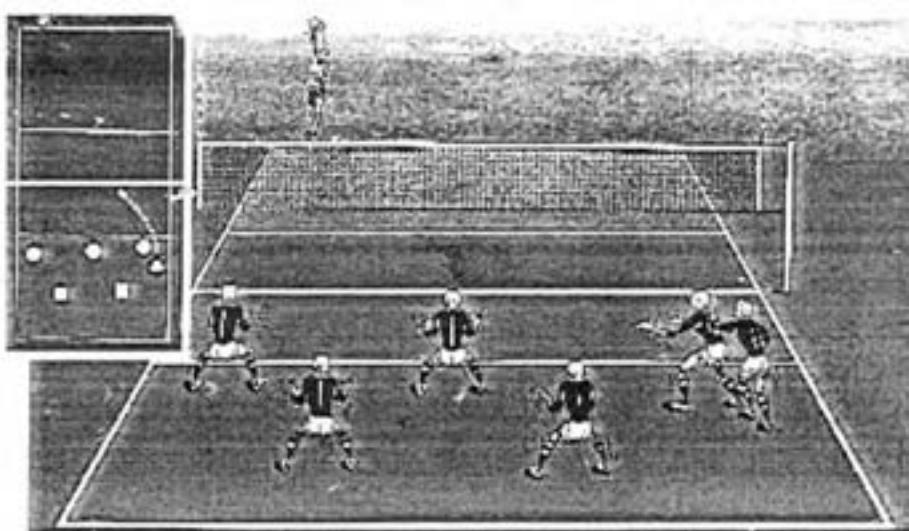
۱-۴ تاکتیک دریافت سرویس: یکی از تاکتیک‌های



تصویر ۳-۶

منطقه‌ی ۶ (وسط عقب) جلوتر از دو بازی کن منطقه‌ی (۱) و (۵) قرار می‌گیرد. در این مقطع از آموزش، همین که فراگیران با شیوه‌ی آرایش W آشنا می‌شوند و در زمین به اجرای عملی آن می‌پردازند، کفایت می‌کند.

۱-۴ دریافت سرویس به شیوه‌ی W: W، که یکی از حروف الفبای لاتین است، در واقع تصویری از نحوه‌ی آرایش بازی کنان دریافت کننده‌ی سرویس را نشان می‌دهد و چون شیوه‌ی آرایش به شکل W است به این نام خوانده می‌شود. همان‌گونه که در تصویر ۳-۷ مشخص است، بازی کن



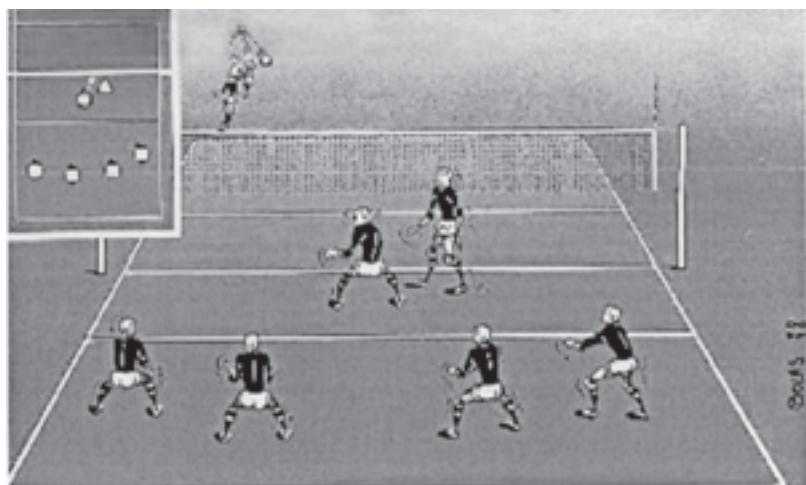
تصویر ۳-۷

شماره‌ی ۱ و ۵ است. در این شیوه بازی کن شماره‌ی ۶ وظیفه دریافت سرویس‌هایی را که در منطقه‌ی جلو فرود می‌آیند دارد و از دریافت توب‌هایی که در منطقه‌ی عقب زمین فرود می‌آیند خودداری می‌کند. قطعاً وظیفه‌ی دریافت چنین سرویس‌هایی به عهده‌ی بازی‌کنان منطقه‌ی ۱ و ۵ زمین است، که این منطقه را به نسبت مساوی بین خود تقسیم می‌کنند. معمولاً بازی‌کنان منطقه‌ی ۲ و ۴ در دریافت ضربه‌ی اول (سرویس) مشارکت کمتری دارند، و هر قدر سطح رقابت بالاتر باشد (سطح جهانی) این مشارکت کمتر دیده می‌شود. در واقع در شیوه‌ی W، تیم از سه نفر دریافت‌کننده‌ی ضربه‌ی اول برخوردار می‌باشد.

در تاکتیک به شیوه‌ی کاپ نیز بیشتر دریافت‌ها به عهده‌ی بازی‌کنان منطقه‌ی ۵ و ۱ می‌باشد، و معمولاً بازی‌کنان منطقه‌ی ۶ به دریافت سرویس‌های انتهای زمین می‌پردازد و یا به طور کلی و خصوصاً در رقابت‌های سطح جهانی از دریافت ضربه‌ی اول منع می‌شود. همان‌طور که گفته شد، در این شیوه هم بازی‌کنان مناطق ۴ و ۲ در دریافت ضربات اول (سرویس) کمتر شرکت می‌کنند.

۴-۱-۲ دریافت سرویس به روش کاپ: چون شیوه‌ی آرایش بازی کنان دریافت‌کننده‌ی سرویس، تقریباً مانند ظرفی شبیه به کاپ ورزشی است، از این رو این شیوه‌ی دریافت به تاکتیک دفاع از سرویس به صورت کاپ معروف شده است. لازم به یادآوری است که در والیبال مدرن، دریافت ضربه‌ی اول صرفاً توسط بازی‌کنانی صورت می‌گیرد که تخصص ویژه‌ای در این زمینه دارند. آن‌ها موظف‌اند کلیه‌ی سرویس‌ها را دریافت کنند. معمولاً بعضی از تیم‌ها فقط از دو بازی‌کن و برخی از سه بازی‌کن برای دریافت ضربات اول استفاده می‌کنند. در تصویر ۸-۳ نحوه‌ی استقرار بازی‌کنان به شیوه‌ی کاپ نشان داده شده است.

۴-۱-۳ وظایف بازی‌کنان در هنگام دریافت سرویس: در تاکتیک دریافت به شیوه‌ی (W) و (کاپ) هریک از بازی‌کنان وظایفی دارند، که در اینجا به ذکر خلاصه‌ای از آن می‌پردازیم و توضیح بیشتر را در بخش دوم کتاب بی‌گیری می‌کنیم. همان‌طور که در شیوه‌ی W در تصویر ۳-۷ مشاهده می‌شود وظایف، دریافت ضربه‌ی اول بیشتر به عهده‌ی بازی‌کنان خط عقبی یعنی بازی‌کنان



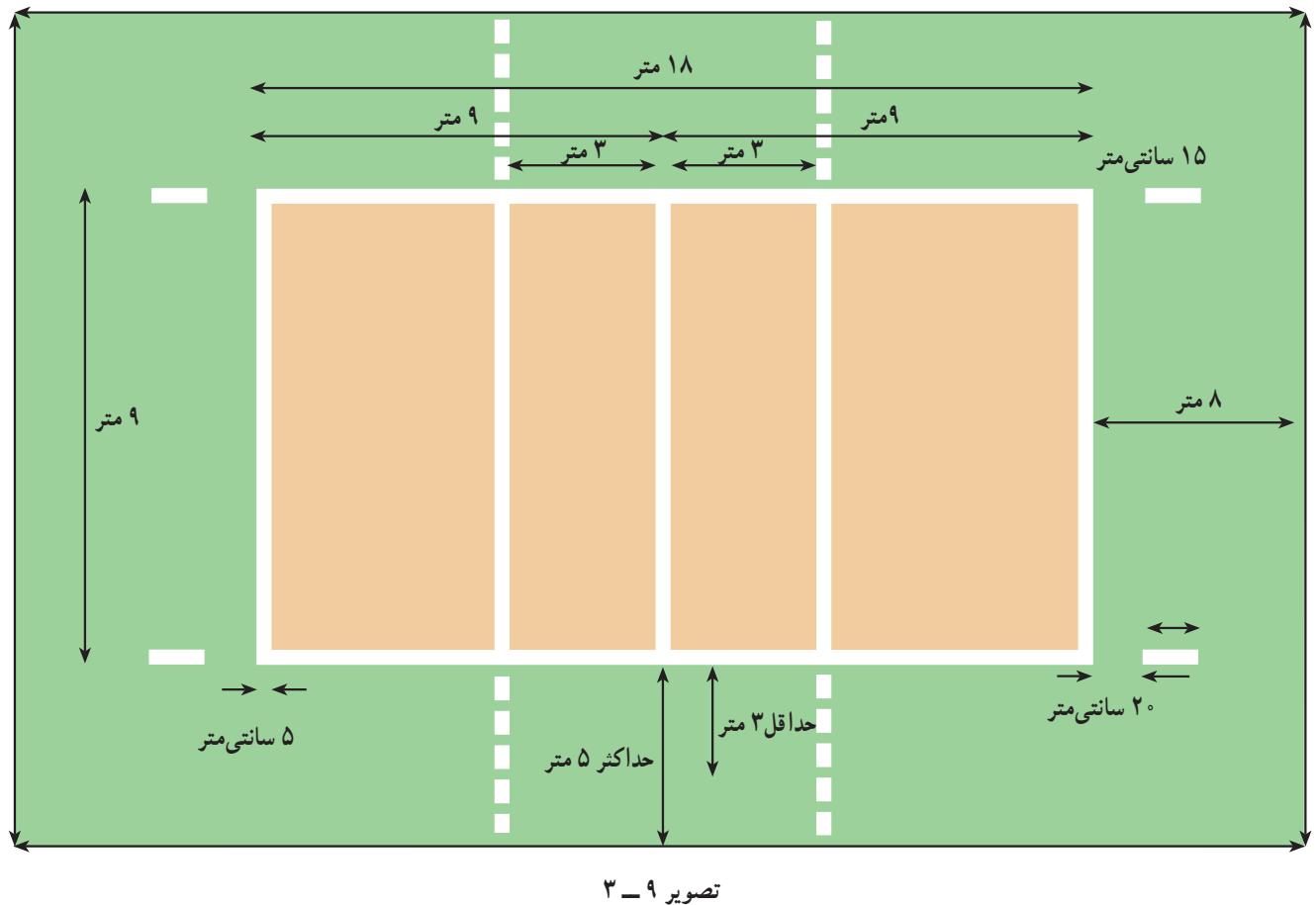
تصویر ۸-۳

۹×۱۸ متر مربع است و نباید هیچ‌گونه مانعی در آن وجود داشته باشد. فاصله‌ی زمین بازی تا سقف ۷ متر تعیین شده است

۵- آشنایی با قوانین و مقررات بین‌المللی والیبال

۱- ۵ زمین و خطوط آن:

۱-۱-۵ زمین- زمین والیبال باید دارای مسافت (تصویر ۹-۳).



تصویر ۹ - ۳

داشته باشد. سرتاسر بالای تور از یک نوار سفید پارچه‌ای دولایه و به عرض ۵ سانتی‌متر بافته شده است. این تور از شبکه‌های مرتع شکل، که طول هر ضلع آن $10\frac{1}{8}$ سانتی‌متر است درست شده و با یک سیم فنری محکم به دو سر پایه وصل می‌شود. ارتفاع آن برای زنان $2\frac{1}{2}$ و برای مردان $2\frac{1}{4}$ متر است.

نوار سفید جانبی و آتن‌ها: دو نوار به پهنای ۵ سانتی‌متر و طول یک متر، که کاملاً عمود بر خط طولی است و در دو جانب زمین کشیده می‌شود به قسمت خارجی هر یک از نوارها یک آتن وصل می‌گردد، این آتن قابلیت ارتجاعی دارد و نشکن است. فاصله‌ی بین دو آتن $9\frac{1}{8}$ متر است. هر یک از آتن‌ها $1\frac{1}{8}$ متر طول و تقریباً ۱ سانتی‌متر عرض دارد. $8\frac{1}{8}$ سانتی‌متر از طول آن در قسمت بالای تور و یک متر باقی‌مانده در داخل تور قرار می‌گیرد. این آتن به طور متناوب با رنگ‌های قرمز و سفید، نارنجی و سفید، سفید و سیاه و ... رنگ‌آمیزی می‌شود.

۲-۱-۵ خطوط زمین - خط‌کشی زمین باید به عرض ۵ سانتی‌متر باشد. اطراف و حیرم آن ۳ متر است و نباید هیچ گونه مانعی در آن باشد (این فاصله اخیراً به ۵ متر افزایش یافته است).

۲-۱-۵ خط وسط - خطی است به عرض ۵ سانتی‌متر که دو زمین را از یکدیگر جدا می‌کند.

۴-۱-۵ خط $\frac{1}{3}$ - در هر یک از نیمه‌های زمین در فاصله‌ی سه متری خط وسط و به موازات آن خطی به طول ۹ مترو عرض ۵ سانتی‌متر کشیده می‌شود. اخیراً این خط در هر دو سمت زمین به صورت ۵ خط مقطع به سمت بیرون زمین امتداد دارد.

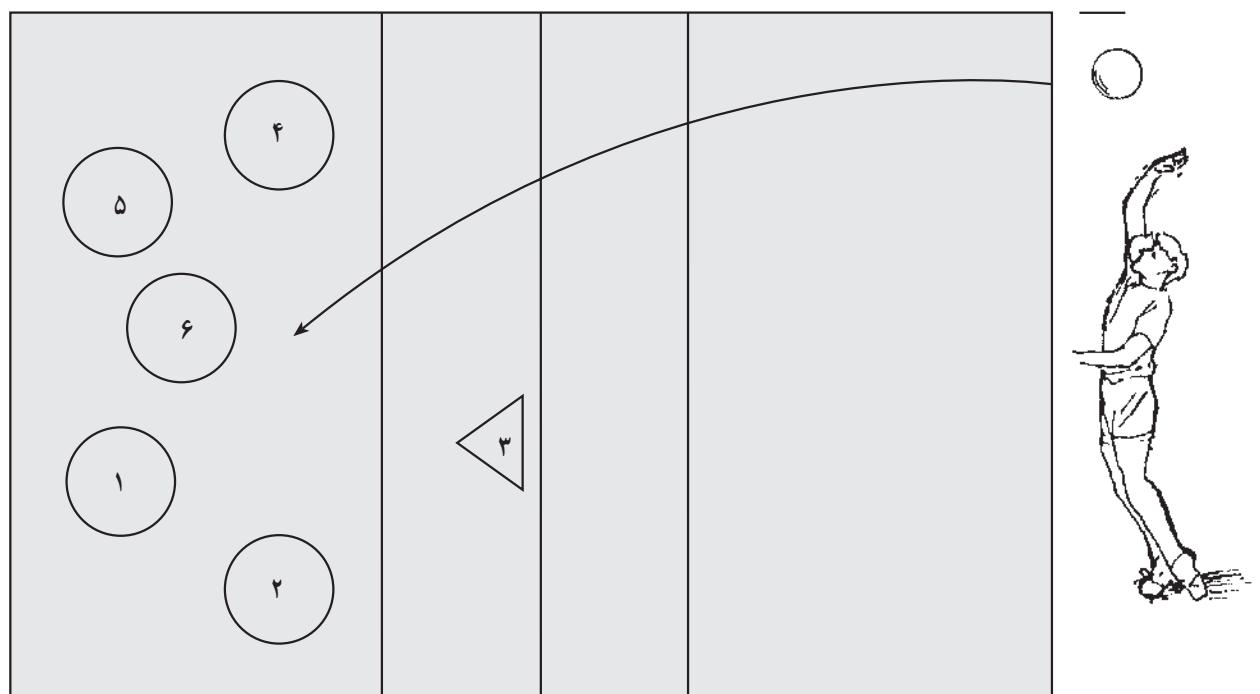
۵-۱-۵ منطقه‌ی سرویس - این منطقه از دو خط 15×5 سانتی‌متر تشکیل شده است. این دو خط $20\frac{1}{8}$ سانتی‌متر با خط انتهایی زمین فاصله دارد و درست در راستای خط طولی زمین کشیده می‌شود.

۵-۲ تور: تور باید یک متر عرض و $9\frac{1}{5}$ متر طول

بازی کنان در مناطق مختلف از سوی مربی در ورقه‌ی آرایش (رنج) تیم ثبت می‌شود. در این آرایش، بازی کنی که در منطقه‌ی ۳ است در واقع بین بازی کن سمت راست (منطقه‌ی ۲) و بازی کن سمت چپ (منطقه‌ی ۴) قرار می‌گیرد. هم‌چنین در خط عقب، بازی کن منطقه‌ی ۶ نیز در وسط بازی کن منطقه‌ی ۱ و ۵ مستقر می‌شود. فراغیران می‌توانند آرایش بازی کنان را در تصویر ۳-۱۰ ملاحظه کنند. نکته‌ی مهم دیگری که باید به آن توجه نمود این است که بازی کنان خط جلو و عقب باید در یک وضعیت صحیح در زمین مستقر شوند. نحوه‌ی ایستادن این بازی کنان طوری است که الزاماً باید بازی کن عقب در هر شرایطی عقب‌تر از بازی کن جلویی خود قرار گیرد.

۳-۵ توپ: توپ باید کاملاً کروی و از یک لایه‌ی چرم نازک و نرم پوشیده شده باشد. رنگ توپ باید یکنواخت باشد. انتخاب رنگ روشن برای توپ، در سالن مناسب‌تر است. محیط توپ از ۶۵ تا ۶۷ سانتی‌متر و وزن آن از ۲۶۰ تا ۲۸۰ گرم تعیین شده است.

۴-۵ نحوه استقرار بازی کنان در زمین: وقتی سرویس زده می‌شود بازی کنان هر دو تیم باید در دو ردیف سه نفری مستقر شوند. سه نفر ردیف جلو، که در واقع تزدیک تور قرار دارند به بازی کنان خط جلویی معروف‌اند. آن‌ها مناطق ۲، ۳ و ۴ را اشغال می‌کنند. هم‌چنین سه نفری که در عقب قرار می‌گیرند به بازی کنان خط عقبی شناخته می‌شوند و در مناطق ۱، ۵ و ۶ مستقر می‌شوند. در شروع مسابقه نحوه‌ی استقرار

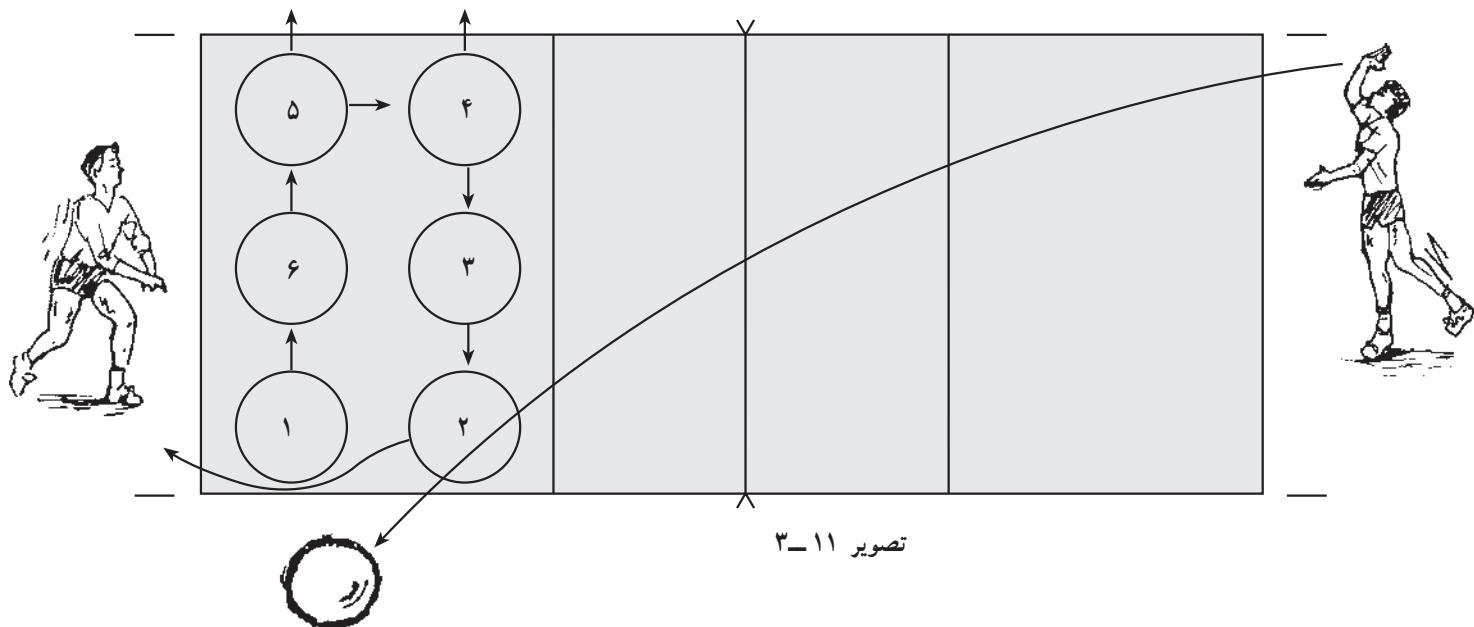


تصویر ۳-۱۰

ساعت تغییر آرایش دهد. تصویر ۳-۱۱ نحوه چرخش بازی کنان را نشان می‌دهد. ضمناً لازم است، تیمی که توپ را از دست می‌دهد هیچ‌گونه چرخشی نداشته باشد و این حالت تازمانی حفظ می‌شود که تیم نتواند توپ را برای سرویس زدن به دست آورد.

گفتنی است، پس از اجرای سرویس، هریک از بازی کنان تیم‌ها، در هر قسمتی که مایل باشند می‌توانند مستقر شوند.

۴-۵ تغییر آرایش تیم (چرخش): تیمی که قادر باشد توپ را برای سرویس زدن به دست آورد، باید موافق عقربه‌ی



تصویر ۳-۱۱

۱-۵-۵ انتخاب زمین یا سرویس: قبل از شروع هر

مسابقه، بین کاپیتان‌های هر دو تیم برای انتخاب زمین یا توپ به منظور سرویس زدن، با یک سکه قرعه‌کشی می‌شود. تیمی که برنده‌ی قرعه می‌شود، بر حسب شرایط مسابقه، در انتخاب سرو یا زمین آزاد است.

۲-۵-۵ عبور از خط وسط زمین: هنگامی که توپ در

جريان بازی قرار دارد، چنان‌چه هر قسمت از بدن بازی‌کن (به استثنای پاهای) زمین مقابل را لمس کند خط محسوب می‌شود. اما چنان‌چه یک یا هر دو پای بازیکن روی خط یا در بالای آن قرار گیرد خط محسوب نمی‌شود. با توجه به تصویر ۳-۱۲ فراگیران می‌توانند مقررات عبور پا از خط وسط را بهتر مورد بررسی قرار دهند. عبور پا مربوط به بازی کن تیم «الف» است.

۵-۵ تشکیلات داوری: این تشکیلات عبارت‌اند از:

- داور اول

- داور دوم

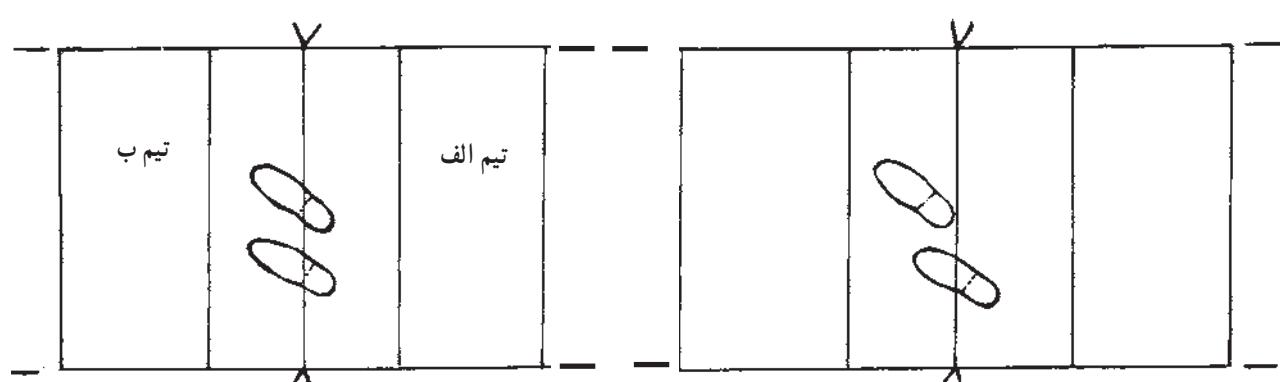
- نویسنده (منشی)

- مسئول تابلو امتیازات

- چهارنفر خط نگهدار

در واقع یک بازی رسمی در سطح بین‌المللی به کمک ۸ نفر اداره خواهد شد.

تعداد ست‌ها در یک مسابقه: کلیه‌ی مسابقات بین‌المللی در سه ست از پنج ست برگزار می‌شود و بازی با برده سه ست به وسیله‌ی یکی از طرفین خاتمه می‌باید. هم‌چنین در مسابقاتی که به صورت دو ست از سه ست انجام می‌شود برای برنده شدن دو ست کافی است.



عبور پاهای بازی کن تیم الف به زمین مقابل خط محسوب نمی‌شود.

عبور کامل پا به زمین مقابل خط محسوب می‌شود.

تصویر ۳-۱۲

۴—۵—۵ امتیاز بازی: در هر ست از مسابقه، وقتی

امتیاز یکی از تیم‌ها به ۲۵ رسید در آن ست برنده است. باید یادآور شد که سقف امتیاز درس‌های اول تا چهارم ۲۵ است و برای برنده شدن لازم است که یک تیم از تیم مقابلش دو امتیاز جلوتر باشد. در ست پنجم هم، مانند سایرست‌ها، بازی به صورت رالی (رفت و برگشت توپ به منظور کسب امتیاز) انجام می‌شود. امتیاز برای برنده شدن ۱۵ است و لازم است تیم برنده در این حالت دو امتیاز از تیم مقابل جلوتر باشد (مثلًاً ۱۶—۱۴ یا ۱۷—۱۵ و ۱۸—۱۶ یا ۱۷—۱۹ تا آخر).

۳—۵—۵ تفاوت بازی کنان خط عقب و جلو: بازی کنان

خط جلو یعنی مناطق ۲، ۳ و ۴ حق حمله و دفاع روی تور را دارند، ولی بازی کنان خط عقب یعنی مناطق ۱، ۶ و ۵ مجاز نیستند در منطقه‌ی یک سوم (۳ متری) زمین به این کار مبادرت نمایند. در هر صورت بازی کنان خط عقب در منطقه‌ی یک سوم نمی‌توانند توبی را، که از ارتفاع تور بالاتر است، به زمین مقابل ارسال کنند، مگر این که، توپ در ارتفاع کمتر از تور باشد. در عوض این بازی کنان مجازند از پشت منطقه‌ی یک سوم در هر وضعیتی توپ را بزنند و آن را مستقیماً به زمین مقابل بفرستند.

تذکر مهم: از مدت‌ها پیش، جهت محدود کردن زمان مسابقه‌ی والیبال، بررسی‌های قابل توجهی به عمل آمده و قرار است در آینده به اجرا گذاشته شود. در این صورت جهت نیل به اهداف موردنظر، شاهد تغییرات وسیعی در قوانین و مقررات والیبال خواهیم شد. یکی از آن تغییرات عده، کاهش مدت زمان هر ست از بازی است، که در حد قابل قبولی به کنترل زمان و نهایتاً به افزایش هیجان مسابقه‌ی والیبال می‌انجامد. آن‌چه در این مرحله از دگرگونی مقررات حائز اهمیت است، یادآوری این نکته است که هرگونه تغییری، خصوصاً در مجموعه‌ی مقررات بازی، از سال‌ها پیش برنامه‌ریزی می‌شود و برای بررسی نکات مثبت و منفی آن‌ها را به بونه‌ی آزمایش می‌سپارند. مسلماً تغییر در قوانین و مقررات جدید هم خارج از چهارچوب اصول ذکر شده نیست و مطمئناً موجب تعالی این ورزش و افزایش هیجان در مسابقات خواهد شد.

۵—۵—۵ زمان استراحت: وقتی توپ از جریان بازی خارج شد، مربی یا کاپیتان تیم می‌تواند با نشان دادن علامت مخصوص (با دست‌ها) به داور اول یا داور دوم نسبت به درنظر گرفتن زمان استراحت اقدام نماید. چنان‌چه علامتی داده نشود، داور بازی را شروع خواهد کرد.

۶—۵—۵ زمان تعویض: وقتی توپ از جریان بازی خارج شد، مربی یا کاپیتان تیم می‌تواند با نشان دادن علامت (با دست‌ها)، نسبت به تعویض بازی کنان موردنظر اقدام نماید، در هر ست مسابقه هر تیم می‌تواند از شش تعویض استفاده کند.

۵—۵—۵ زمان استراحت: وقتی توپ از جریان بازی خارج شد، مربی یا کاپیتان تیم می‌تواند با نشان دادن علامت مخصوص (با دست‌ها) به داور اول یا داور دوم نسبت به درنظر گرفتن زمان استراحت اقدام نماید. چنان‌چه علامتی داده نشود، داور بازی را شروع خواهد کرد. در هر ست، هریک از تیم‌ها حق دارند از دو زمان استراحت، که هر کدام به مدت ۳۰ ثانیه است، استفاده نمایند. در

خودآزمایی

- ۱- تاکتیک را تعریف کنید و حداقل به یک نمونه از آن اشاره نماید.
- ۲- تصویر مناطق شش گانه‌ی زمین والیبال را بکشید و نحوه‌ی چرخش بازی کنان را در آن به صورت عملی نشان دهید.
- ۳- انواع سیستم را در بازی والیبال فقط نام ببرید.
- ۴- سیستم ۱-۵ را با کمک بازی کنان به صورت عملی در داخل زمین نشان دهید.
- ۵- با رسم شکل به چند نمونه از تاکتیک سرویس، اشاره کنید.
- ۶- به صورت عملی چند نمونه از تاکتیک سرویس را در داخل زمین بازی نمایش دهید.
- ۷- شیوه‌های مختلف تاکتیک دریافت سرویس را فقط نام ببرید و دریافت (W) را در زمین، با استفاده از بازی کنان به طور عملی نشان دهید.
- ۸- قوانین و مقررات اولیه‌ی والیبال را یاد بگیرید و هنگام بازی آنها را دقیقاً رعایت کنید.